

D I S P U T A T I O
De
BAPTISMO

Quam

Dei Opt. Max. Auspicio,
SUB PRÆSIDIO

Admodum Reverendi. & Excellentissimi Viri,
DN. ÆSCHILLI PETRÆI
S. S. Theol. Doct. & in Regiâ Acad. Aboënsi
Profess. prim. nec non ejusdem Cœtitatis Past.
Vigilantissimi, Præceptoris & Mecenatis sui
Reverenter æstatem colendi,

Liberalis exercitij ergò excutiendam
& ventilandam publicè proponit

ANDREAS DANIELIS THRETZIVS
Cuprimontanus S. R. M. tis Stip.

Ad diem 10. Novemb. horis ante-
meridianis consuetis in Auditorio Majori Anno 1648.

A B O Æ,

Impriimebat Petrus Wald / Acad. Typogr. Anno 1648.

PARIS PRESENTATION
PARIS PRESENTATION

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF HELSINKI
LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF HELSINKI

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF HELSINKI
LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF HELSINKI
LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF HELSINKI
LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF HELSINKI
LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF HELSINKI

300 A

THESIS I.

Inter præcipuos & primarios Typos in Veteri Testamento propositos, qui Baptismum præfigurabat, Arcam Noe fuisse, pijs & venerandi contendunt veteres. In eâ enim scutum paucum, i.e. octo anima servata sunt in aquâ, reliqui autem omnes extra Arcam aquis suffocabantur: Ita nos quoque salvos reddit baptismus. Pet. 3: 20, 21. Sicut Arca Noe in medijs procellis solius Dei manu conservata fuit: Sic baptizati in Ecclesiâ inter procellos fluctus, solius Dei manu sustentantur. Et sicut Arca Noahum & reliquos a terra elevavit: sic baptismus a terrenis nos evexit ad superiora.

2. Baptismus descendit a verbo *Baptizari*, quae vox generalis est, & tam aspersione quam immersionem in aquam denotat. Omnes enim lotiones & mundationes Leviticæ vocantur baptismi, & tamen non erant omnes immersionses Heb. 9: 10, Conf. Marc. 7: 3. Ubi dicitur, quod Judæi non comedenterint nisi baptizarentur, h. e. ablutis manibus, & vers. 4. dicuntur poculorum, æmentorum, & lectorum illorum lotiones, baptismus. Et cum per baptismum, non sordes corporis deponuntur, nihil opus est, ut totum corpus in aquam demergatur; praesertim cum verbum DEI hoc non requirat.

3. Est autem Baptismus prius Sacramentum N. T. si in quo Deo mandante homo vivus ab ordinario Verbi ministro aquâ tingitur, in nomine Patris & Filii & Spiritus sancti, ut fides & perfidem adoptio & regeneratio, vel conferatur, vel confirmetur & obsignetur.

4. Inte

4. Inter Sacra menta N. T. si quæ duo tantum sunt,
prius est baptismi sacramentum, tum ratione institutionis:
Institutus enim est statim sub initium Novi Testamenti,
Matth. 25. Cenæ autem Dominica paulò ante passio-
nem Domini Matth. 26: 1. 1. Cor. 11: 23. Tum administra-
tionis: Nam Johannes Baptista & Apostoli baptismum
administrarunt Cenâ non dum instituta, Matth. 3: 6.
Tum ordinis: Nam sicut non dum circumcisio Agno
Paschali vesci non licuit: Ita nec ad sacram Cenam,
eius typus hic erat; nemo nisi baptizatus ad-
mittitur.

5. Causa Efficiens baptismi principalis sive pri-
mus author est Deus, vel quod idem est, Tota Sacra sancta
Trinitas. Nam Johannes Baptista non privato ausu &
arbitrio; sed divino mandato & authoritate baptizavit;
Ioh. 1: 33. Matth. 25: 25. Et quidem in remissionem
peccatorum: Factum est verbum Domini super Iohannem
Zacharie Filium in deserto. Et venit in omnem regionem
Iordanis, predicens baptismum in remissionem peccatorum.
Luc. 3: 2, 3. Marc. 1: 4. Remittere autem peccata so-
lius Dei est proprium. Quamobrem etiam Pharisei
& legisperiti repudiantes baptismum Iohannis, consili-
um Dei sprevisse dicuntur.. CHRISTUS quoq; ipse non
modò Iohannis baptismum comprobavit; verum eti-
am se ipsum ab ipso baptizari voluit, & jam in Cœlos
& scensurus, discipulis suis, verbi prædicationem & ba-
ptismi administrationem quam studiosissime commen-
davit. Matth. 28: 19. Marc. 16: 15. Tota deniq; Sacra san-
cta Trinitas in illustri illâ THEOPHANIA eundem solen-
nem reddidit.

6. Causa instrumentalis sive ministerialis baptismi
est fuit Iohannes Baptista, qui primus in N. T.^o hoc Sa-

erant entum administravit, Matth, 3: 6. Marc, 1: 3. Luc, 3: 12. Ioh, 1; 18. Qui ipsum quoq; CHRISTum baptizavit Matth, 3: 16. Marc, 1: 19. Luc, 1: 33. Unde Baptista nomen sortitus est, Matth, 3: 1. 2. Discipuli CHRISTi, qui non solum ante Christi ascensionem in Cælos; Sed etiam ante eius passionem & mortem eundem contulerunt. Ioh, 3: 22. Venit IESus & discipuli ejus in terram Iudeam, & illic commemorabatur cum discipulis & Baptizavit. IESus autem ipse non baptizavit sed discipuli ejus cap. 4. vers. 2.

7. Deus ergo baptismū instituit, eumq; tamen non immedietè sed medietè administrat per ordinarios Ecclesiæ ministros, & à nullo alio ordinariè administrari debet; Christus enim prædicationem verbi & administrationem baptismi conjunxit. Matth, 28: 19. Marc, 16: 15, 16. Quod ex Iohanne & Apostolorum praxi quoq; manifestum est Matth, 3: 6: Qui receperunt sermonem Petri baptizati sunt. Act, 10: 48. Philippus baptizat Eunuchum, Act, 9: 16. & 22: 6. Azanias Paulum 1. Cor, 1: Paulus Crispum & Stephanæ familiam. vers. 10. Ecclesiæ quoq; ministri constituti sunt dispensatores mysteriorum divinorum. 1. Cor, 4: 1. 1. Tim, 3: 5. Tit, 1: 7. Inter mysteria autem Sacraenta esse nemo nisi perficitæ frontis inficiabitur.

8. Extraordinariè, & non nisi in summo & extremo necessitatis casu, ubi presentissima mors imminet, & minister haberi non potest, ab homine privato, in Christianâ religione rectè informato, citra sexus discrimen, baptismum conferri posse; modo nihil contra expressum Dei verbum & institutionem committatur; assicurare non dubitamus. Baptismus enim cum sit u-

ticum illud medium, per quod infantes, in peccatis con-
cepsi & nati, ad vitam æternam regenerantur, juxta effa-
tum Christi Ioh, 3: 5. *Nisi quis regenitus fuerit ex aquâ & Spiritu non potest introire in regnum Dei;* Et substantialia
haberi possint, baptismus infantis conferendus est, quamvis
non aderit Ordinarius verbi præco: periculo quippe
præsentissimo se exponunt, qui baptismum, quem habe-
re poterant, negligunt aut intermittunt conf. Gen, 17:
7, 14. Ioh, 3: 5. *Necessitati ergo hac in parte cedit ordo.*
Iohannes Gerhardi,

9. Sic circumcisio tempore necessitatis ab homine
privato, & quidem fœminâ administratâ Exod, 4: 25.
(circumcidit Zephora filium suum.) grata fuit Deo,
Qui postea Mosen dimisit ut habet textus vers. 26, h. e. Le-
thalem morbum, quem Deus propter omissam filij cir-
cumcisionem Moysi immisit, circumcisione jam à Ze-
phorâ peractâ; avertic. Si ergo hæc circumcisione co-
ram Deo grata fuit, cur non baptismus à Fœminâ ad-
ministratus?

10. Quod ad qualitatem ministeriorum attinet tene-
mus hanc regulam generalem: *Ministerij Ecclesia-
stici vis atq; virt^u, non pendet à qualitate ministri sive
dispensatoris, sed ex Dei, illud instituentis, veritate &
potentia.* Verum igitur censemus baptismum, q; ii
secundum CHRISTI institutionem administratur, quic-
quid eredat, q; dispensat. Hominū enim incredulitas
fidem DEI irritam non facit Rom, 3: 3. Debet quidem
Ecclesiæ ministri cum primis, vita integritati & sancti-
tati studere; ut sint inculpabiles Tit, 1: 7. Irreprehen-
sibiles i. Tim, 3: 2. Illos tamen qui externis flagitijs gra-
vioribus polluti sunt, loco movendos astrimus.

11. Si verò accidat ministrum talem vel occultè vel manifestè improbum, baptismum administrare: cum improbitas ejus atq; indignitas baptismi integrati nihil derogat, modo baptismi essentialia inviolatè tenentur. Sic Sacerdotes Levitici variorum imò gravissimorum scelerum à Prophetis & ipso CHRISTO insimulantur Esa, 28: 7. Ier, 5: 3. Ezech, 34: 2. seqq. Matth, 23. nuspianam tamen eorum circumcisio putatur ineficax & irrita. Verisimile quod & illi circumcisionem administraverint. *DEus est qui baptizat, Minister autem vocem tantummodo ē manum Deo accommodat.* Rectè E. à Cypriano serm. de bapt. dictum. *Sive Judas, sive Paulus baptizet, Christus peccatum lavat, absolvit ē delet.*

12. Hic non immerito queritur: *An baptismus ab heretico collatus sit legitimus censendus?* 12. dist. Quidam HERETICI substantialia baptismi impugnant, utpote, qui loco aquæ aliud quicquam usurpant, vel mysterium Trinitatis perversè negant, nec in Patris, Filii & Spiritus sancti nomine baptizant; Illorum baptismus non est verus & legitimus, idè ab illis baptizari, si ad veræ Ecclesias gremium confugiant, omnino baptizandi erunt, cum verum baptismum adhuc non suscepserunt. Ubiq; ergo altera pars substantialis deest, vel mutatur, & ab institutione divina divortium facit, ibi verum baptismum conferri omnino negamus.

13. Hic tamen probè notandum de ministerio, qui MYSTERIUM S. & Trinitatis negat, aut is solus illa heres infectus est, aut eum illo ipsa etiam Ecclesia, cuius est minister. Si tota Ecclesia ab illo sedueta est, non confertur in eâ verus baptismus: Si verò clam & privatim heres in institutioni & veritati baptismi contrariam foveat, Ecclesia aperte aliter sentiente, ibi verus est baptismus, cum Sacraenta bona sunt Ecclesia, & propterea occultus ministri error baptismi autoritati nihil auferet; ubi substantialia eiusdem observata, nec in externo elemento aut verbo aliquid mutetur.

14. Quidam verò heretici quamvis circa alios fidei articulos errant, & tamen de substantiali huius Sacramenti rectè sensiunt, divinae institutiones se accommodantes; Illorum Baptismum verum & efficacem iudicamus: Siquidem ad plenam & integrum cuiusq; rati essentiam partes eiusdem essen-

ales sufficiunt, at hic substantialia baptismi obseruantur; adest enim aqua cum verbo, adest invocatio Trinitatis, aqua in nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti baptizatoe affunditur, E. verus & legitimus baptismus confertur.

15. Prærogativæ graduum in baptizante neq; crunt respiciendæ, ut propter eas diversitas baptismi introducatur, vel ab eis dignitas & efficacia baptismi dependere statuatur. Errant itaq; Pontifici, qui dicunt Episcopos, Presbyteros suo iure baptizare, Diaconos autem sine Episcopi aut Sacerdotis concilii Sacramentum hoc administrare non posse. Unde uni ex ministris Ecclesiæ plus virtutis & potestatis, in Sacramenti administratione attribuunt, quam alterius.

16. Externum baptismi elementum est aqua, vera & naturalis, fluminum fontium vel maris. MENTZ. Non E. in vino, cerevisiâ, lixivio, & brodio carnium aut piscium (*Ut turpiter loquitur Toletus*) baptismus esse potest. Ostendit id tum Praxis Iohannæ Baptifæ Matth, 3: 6. Marc, 1: 8. &c. Qui CHRistum quoq; hoc liquore tinxit, quiq; Jordanis & reliquas aquas ad salutarem baptismum consecravit. Tum Apostolorum, non nisi in aquâ baptizantium. Act, 8: 63. & 10: 48. Alium quoq; liquorem in baptismi administratione adhiberi, diserte vetat Spiritus DEi Ioh, 3: 5. Eph, 5: 63. Hic quoq; illam tenemus regulam: *Qualitatem aquæ (five frigida sit five calida) nihil demere veritati substantie.*

17. Quod autem aqua prius sit exorcisanda, benedicenda & consecranda (quod nisi in vigiliis Pasche & Pentecostes fieri debere, affirmant Pontifici) destituitur verbo Dei, & caret exemplo Johannis & Apostolorum, qui in quavis aquâ obviâ baptizarunt, & ideo merito illa sententia est damnanda.

18. Et quamvis externa & visibilis baptismi materia est aqua, quæ suam substantiam & naturales proprietates in & post baptismum retineri tamen aqua baptisimi non est simpliciter aqua, sed aqua verbo di vino conjuncta, efficitur salutaris aqua vita & lavacrum regenerationis

sionis & renovationis Spiritus sancti Eph, 5: 62. Tit, 3: 5. Unde August. *Accedit verbum ad elementum & fit Sacra mentum.*

19. Materia itaq; baptismi (*Ut ita loquamur*) interna & Spiritualis est tota Sacrosancta Trinitas, Deus Pa ter, Filius & Spiritus sanctus. Hic nomine Filiij, intelligimus Filium Dei incarnatum, Σεντρον, & propter ea sanguinem Christi nequam ab baptismo excludimus, quia Filius Dei carnem & sanguinem in unitate perso nae suae assumptus, & post factam unionem, *In, cum & per humanam naturam*, opera mediatoris absolvit. Baptismus etiam ab sanguine Christi suam habet efficaciam & virtutem: In morte enim & resurrectione ejus fundatur. Rom 6: 3, & 4. 1. Pet, 3: 21. Unde 1: Ioh, n: 8e *Sanguis Iesu Christi Filii Dei emundat nos ab omni peccato.*

20. Forma consistit in verborum a Christo Matth, 28: 19. prescriptorum rectâ & decenti administratione, quæ complectitur tum immersionem in aquam vel aquæ affusionem, tum verborum institutionis baptismi recitationem: *Ego Baptizo te in nomine Patris & Filii & S. sancti.* Et ita tres sunt substantiales baptismi partes, quæ non possunt divelli & mutari, nimirum *Aqua, verbum & actio.*

21. Non sufficit invocare nomen Patris, Filii & Sp. sancti super aquam baptismi; sed requirit etiam, ut homo aquâ tingatur: E. contrâ, non sufficit hominé aquâ tingi, sed ut fiat in nomine Patris, Filii & S. sancti.

22. Et quoniam Sacramentorum usus applicatio nem requirit in singulis, qui illis utuntur. Act, 2: 26. *Baptizetur unusquisque vestrum.* Ideò verba hæc, *Baptizet os, in genere nova efferruntur, sed ad unum quemque bapti.*

baptizandum applicatur, compellatione singulari & individuā; videlicet: *Ego baptizo te.*

23. Parūm etiam referre putamus, an una vel trina fiat aspersio, cum res hæc est adiaphora. Trina aspersio in nostris Ecclesijs observatur.: Nec tamen in una fide Ecclesie sanctæ consuetudo diversa officit, cum in trib. existentiis una substantia est, & propterea reprehensibile non est, ut tantum in baptismō ter vel semel aqua alpergere, quia in tribus aspersionibus personarum Trinitas, & in una potest divinitatis singularitas designari. Notat ex Isidoro & Lomb. *Leb. Gerb.*

24. Finis baptismi est regeneratione & renovatiō hominii. Ioh, 3:5. Eph, 5:27. Tit, 3:5. Ad hunc finem vel fructum pertinet, 1. Donatio fidei: Est enim baptismus organon, quo fides à Spiritu sancto in corde baptizati acceditur. Gal, 3:27. Quotquot in CHRistum baptizati sunt, Christum induerunt. Nemo autem potest Christum induere nisi beneficio fidei, ut patet ex vers. 26. Omnes essis Filij Dei per fidem in I&s;sum CHRistum. 2. Remissio peccatorum. Marc, 1:4. Luc, 3:3. Iohannes baptizavit & predicavit baptismum p̄nitenție in remissionem peccatorum. Addantur loca. Act, 2:38. Act, 22:16. &c. 3. Receptio in foedus gratiæ: In baptismō foedus nobiscum init Deus, & in tutelam suam nos recipit. 1. Pet, 3:21. 4. Christi indutus, & in Filios Dei receptio, Gal, 3:27. Quotquot baptizati es sis, Christum induisti. Qui ex Deo geniti sunt, Filij DEi censentur. Ioh, 1:13. 5. Liberatio ex potestate Satanae Coll, 1:13. Deus eripuit nos de potestate tenebrarum, & transtulit in regnum dilecti Filij sui. In quo habemus remissionem peccatorum. Hinc Cypr. In baptismo omnes nequitiae vires diabolus amittit. 6. Aeternæ salutis possessio. Marc, 16:16. Qui crediderit & baptizatus fuerit salvus erit Ioh, 5:3. Nisi quis? &c.

25. Objēctum baptismi sunt homines vivi Matth.
28. Marc. 16. Qui regenerationis & renovationis ega-
paces sunt. Ioh. 3:3. 4. Quod tantum competit viventi-
bus. Johannē Baptista & Apostolos non nisi homines vi-
ventes baptizantur; haud obscurè ex Evangelistarum &
Actorum Apostolicorum scriptis colligitur. Ho-
mines itaq; illi, de quibus certum non est quod vivant,
squa tingendi non sunt, neq; nondum toti in lucem edi-
ti, multo minus illi, qui in utero materno conclusi sunt,
baptizari debent; juxta regulam antiquitatis: *Non*
potes t̄ quisquam renasci, antequam sit natus.

26. Quod autem ad monstra attinet, dicimus illa ex-
quisitè sic dicta, in quibus vera humanitas non est, non
esse baptizanda. Ijs autem monstris qui speciem hu-
manam retinēt, quamvis membro aliquo destituantur;
baptismus conferendus est.

27. Homines autem vivi cum sint vel adulti vel
infantes, de virisq; paucis agendum. Adulti sine di-
scrimine populi, sive Judæi sint, sive gentiles. Sexus,
sive mares sive Fœminæ. Status, sive conjugati sive co-
libes, sive servi sive liberi &c baptizandi sunt Matth. 28:
19. Act. 2: 11. Qui credidissent, sz. Philippo prædicanti,
baptizati sunt, viri simul ac mulieres & cap. 16: 5. Lydia pur-
purarum venditrix & domus ejus baptizatur. Gal. 3: 28. Hic
non est Iudæus, nec Gracus, non est servus neq; liber, non est ma-
sculus neq; fœmina, omnes enim vos unius esse in IESU CHRISto.
Sic quando Apostoli integras familias baptizarunt cer-
tum est conjugatos & co-libes quoq; interfuisse.

28. Adulti a, antequam ad baptismū admittantur
in Christianā religione instituendi sunt, tamq; amplecti
& publicè profiteri debent. Matth. 28: 19. Baptists &

B

Apo-

Apostoli imprimis docuerunt, deinde baptizarunt. Mat. 3:1. Luc. 3:3. Act. 2:38. Qui receperunt sermonem Petri, baptizati sunt. Qui vero verbo se opposuerunt non sunt baptizati. Conf. locum 1. Tim. 2:4.

29. Omnes infates Christianorum, qui vel ex ipsis nati sunt vel in ipsorum tutelam & patriam potestatem adoptantur, & spondent se progressu etatis eos in vera religione informaturor; sunt baptizandi. Et cum parentes gentiles & ex Judaismo ad Christianam religionem convertuntur, tum infantes eorum, quaque in gentilismo & Judaismo nati, pro liberis Christianorum habendi, & ad baptismum admittendi sunt. Idem etiam judicamus de infantibus ex alterutro parente Christiano natis 1. Cor. 7:13.

30. Pro infantum baptismo militat, 1. Universale mandatum Christi in Baptismi institutione, Matth. 28:19. cum quo conjungenda est Praxis Apostolorum, qui integras domos & familias baptizasse leguntur, nullus a sanamente aliud sibi imaginari potest, quam parentes in istis domibus & familijs, acq; de liberorum ac suâ salute; solicitos fuisse.

31. *Infantum congenitalabes:* Infantes enim in peccatis concepti & nati sunt, Psal. 51:7. Job, 14:4. Rom. 5:34. Eph. 2:3. jam, si non regenerentur, tum illis erit perreundum. Ioh. 3:5. Deus utem vult ut nullus de pusillis istis pereat Matth. 18:14. Ergo regenerandi.

22. Misericordissima DEi erga infantes voluntas, qui infantes non solum sibi adduci jubet, Matth. 18:11. & 19:13 &c, sed eosdem se recepturum promisit Gen. 17:7. Ego DEus tuus & semini tui post te, Quod dictum Petrus Act. 2:39. citat: Poenitentiam agite (inquit) Et baptiz.

tur unusquisque vestrum in nomine IEsu CHRISTI. Uobis enim facta est promissio & Filiis vestris, & omnibus, qui longè sunt quoscumque ad vocaverit Dominus DEUS noster.

33. Circumcisio, Gen, 17: 12. Ubi jubetur omnem masculum octo dies natum, ; circumcidit. In locum autem circumcisionis successit baptismus, ut saepius jam dicitur.

34. De infantibus sine baptismo decedentibus, distincte respondemus, & dicimus de ijs, qui extra Ecclesiam nati sunt cum Paulo 1. Cor, 5: 12 & 13. Quid meā interest de extraneis judicare? nonne de ijs, qui intus sunt vos judicatis? De extraneis verò Deus judicat. Iudicio ergo DEI eos permittimus, cum de illis tacet scriptura. Parentes a Christiani, quorum incuria & sordida reces nati liberi, ante susceptum baptismum, & absq; eo moriuntur, gravissimam Deo rationem reddent, cum consilium eius spreverint. Luc, 3: 30.

35. Infantes Christianorum, qui vel in utero materno, vel summo aliquo & repente necessitatis casu, ante baptismi initiationem extincti, quorum parentes non possunt pro contemptoribus hujus Sacramenti haberi, illos tenerario ausu damnare nec possumus nec debemus, cum optimâ spe salutis nituntur propter preces parentum. Si autem parentes hac in re segnes fuerint; tum preces totius Ecclesie, quas quotidiè prægnantib; & parturientibus fundūt, Deum clementissime exauditurum, & in gratiam & vitam æternam recepturum; nulli dubitamus.

36. Solent hic nostri Theologi distingvere inter necessitatem baptismi Ex parte Dei, & ex parte nostra. Deus non ita se alligavit sacramentis, quin extraordinariè

agere velit & possit, nos in media alligati sumus, quibus etiam reverenter uti debemus⁹. Sic in fame utendum est cibo, in morbis medicina¹⁰; Deus autem sine cibo nos satiare, & sine medicamento sanitatem restituere potest¹¹: Ita baptismus, est quidem ordinarium ius necessarium, ut ex sup. patet, regenerationis medium¹². In easu autem privationis & impossibilitatis, Deus per extraordinariam & peculiarem dispensationem homines regenerare potest, ipsi siquidem nihil impossibile.

37. Adjuncta baptismi sunt *Tempus, Locus et Ceremonia*: Temporis certi ac determinati in ipsa institutione Christus non meminit, & ideo quovis anni tempore, die & hora ne diem dies præferre videamus, baptismum administrari posse dicimus¹³. Consultum tamen imo maximè necessarium non diu baptismo differre; Sed absq; mora statim a nativitate ad eum properandum, cum gravissimis periculis & temptationibus occasionem præbet, qui salutari hocce lavacro prerogat.

38. Neq; locum peculiarem præcepit CHRISTUS¹⁴. In Ecclesiæ tamen publico cœtu ordinariè baptismum administrandum esse assursum¹⁵, monet enim Paulus 1. Cor. 14:26: Ut Evangelij prædicatio & Sacramento-rum administratio in publico Ecclesiæ conventu pera-gatur. In casu autem necessitatis in privato loco ba-ptizare licet, quod probamus exemplis iis¹⁶ Apostolorum, qui sub dio baptizarunt. Act. 1:41. In via. Act. 8:38. In domib. Act. 9:19. In carcere. Act. 16:13. Tum Iohannu, qui in Jordane & in aquis propè Salem baptizavit. Addim¹⁷ etiā 1. Maccab. 1:63. 2. Mace. 6; 10. ubi dicitur, qd mulieres tempore Antiochi privatim circumcidunt pueros¹⁸.

39. De Ceremonijs apud baptismum adhibendis haec observanda est regula¹⁹. Ceremonia per se impie & superstitiose sunt reicienda: indifferentes autem & mediae, h. e. qua sine impioitate & superstitione usurpari possunt, debent dirigi ad adiunctionem Ecclesiæ.

40. Præter preces pias & utiles, & Evangelium Mar-

Marcii quod super baptizandum recitatur, & in manus
ali habetur; sunt & hæc cæremonie circa baptismum
usitatæ i. Nominis impositio. 2. Exorcismus. 3. Cru-
cis in fronte & pectore signatio. 4. Impositio manuum.
5. Satanae abrenunciatio, & fidei professio. 6. Testes
administrati baptiskni.

41. *Imponitur baptizando Nomen*, quod etiam in
circumcisione factum est Luc, 1: 56. Ut sit perpetuum
testimonium baptismi suscepti, quod in temptationibus
magnum præbet solatium, nos scilicet *Magnum & memo-
rabile nomen apud Deum accipisse, & nomina nostra in libro vi-
tae Phil, 4:3. & in celo scripta esse*. Luc, 10: 20. Hæc ovo-
qua deo iu est etiam admonitio, quod nomen nostrum
CHRISTO dedimus, & propterea sub vexillo eius, contra
diabolum & assecas ejus nobis semper pugnandum
erit,

42. *De Exorcismo* duas fovent sententias con-
trarias Pontificij & Calviniani; Illi ut rem planè
& absolutè necessariam retinendum, hi ut inven-
tum impium & abominandum proscribendum au-
tumant. Nos autem eodem non ut re simpliciter
necessariâ; Sed ut Adiaphorâ & indifferenti
(CHRISTUM enim & Apostolos hac cæremoniâ
in baptismi administratione usos fuisse nō legim⁹)
in nostris Ecclesijs utimur, & non tam ad obsessionem
corporalem profligandam, quam spiritualem adum-
brandam⁹. *Ut sit serua admonitio de peccato originali Psalm.*
51:7. Eph. 2:3. It baptismum esse efficax regenerationis
medium. Indicium quoq; est Exorcismus spiritualis do-
minij diaboli, qd exerceat in illos, q regenerati non snt.

Et eadem virtus nostri baptismatis omnes,
Peccati sordes tollere quæ poterit.

Thretzius hoc Thesibus monstrat cui prospera quæq;
Comprecor atq; meum his offero præsidium.

Honoris & Amoris Ergo L. M. q.

ÆSCHILLUS PETRÆUS D.

Præstantissimo atq; Deçissimo Domino

ANDREÆ THRETZIO Bonarum artium & S. S.
Theosophiae cultori impigerrimo, De *BAPTISMO*
Publicè disputanti, paucis hisce L. m. d; applausi,

FOEdere quod fædus longè præstantius omni est,
Baptismi sacris mox id initur aquis.
Con jungit CHRISto, Stygio & dijungit ab hoste;

Sepiuſ expeñdit miles id uig̃ pius.

Quod facis in præsens mi præstantissime THRETZI,
Alternans studium sic Sophia atq; Sacrum.

MICHAEL O. WEXIONIUS P. Prof.

Scribis & arte Theses doctas doctissimè THRETZI,
Biblia sacra tenens. Docta Minerva favet,
Docta favet, faveat vitæ per tempora longa.

Præmia pro meritis larga repente ferces.

In arham amoris amico amando appropans apposita.

ANDREAS ÆSCHILLI PETRÆUS.

